

თეთრ თოვლის ქვეშ სიზმრებს წაჰყვამთის გრეხილი უხმო შორი,
და მღელვარე გაზაფხულზე ძილს მიეცა ველ-მინდორი.
თოვლის ფიფქით შეიმოსა ნაძვი, ტოტებდახლართული,
და მღელვარე გაზაფხულზე, გაიყინა ნაკადული.
გაიყინა ცის ლაჟვარდი, გაიყინა ქვეყნის გული,
და, მღელვარე გაზაფხულზე, ტყე გარინდდა დაბურული.
სად, სად გაჰქრა მშვენიერთა ყვავილთა და ფოთოლთ კრება,
და ოცნება გაზაფხულის მუდამ რისთვის მესიზმრება?═